

פרשת תולדות

פרקים כה' – כו'

1. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'.

פרק כה

(יט-כ) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק, ויהי יצחק בן ארבעים שנה

בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה.

(כא-כב) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו, כי עקרה הוא.

ויעתר לו ה', ונתהר רבקה אשתו, ויתרצו הבנים בקרבה.

ותאמר: אם כן למה זה אנכי?

ותלך לדרש את ה'.

(כג) ויאמר ה' לה: שני גוים בבטןך, ושני לאמים ממעינך יפרדו, ולאם מלאם יאמץ, ורב יעבד

צעיר.

(כד) וימלאו ימיה ללדת, והנה תומם בבטנה.

(כה) ויצא הראשון אדמוני, כלו כאדורת שער, ויקראו שמו - יעשו.

(כו) ואחרי כן יצא אחיו, וידו אחזת בעקב עשו, ויקרא שמו - יעקב.

ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם.

(כז-כח) ויגדלו הנערים, ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה, ויעקב איש תם ישב אהלים, ויאהב

יצחק את עשו כי ציד בפיו, ורבקה אהבת את יעקב.

(כט) ויזד יעקב נזיד, ויבא עשו מן השדה, והוא עגף.

(ל) ויאמר עשו אל יעקב: הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עגף אנכי.

על כן קרא שמו - 'אדום'.

(לא) ויאמר יעקב: מכרה כיום את בכרתך לי.

(לב) ויאמר עשו: הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה?

(לג) ויאמר יעקב: השבעה לי כיום.

וישבע לו, וימכר את בכרתו ליעקב.

(לד) ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים, ויאכל, וישת, ויקם, וילך, ויבז עשו את הבכרה.

פרק כו

(א) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הַרְעֵב הַרְאֲשׁוֹן אֲשֶׁר הָיָה בֵּימֵי אַבְרָהָם, וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה.

(ב-ה) וַיֵּרָא אֵלָיו ה', וַיֹּאמֶר: אֵל תֵּרַד מִצְרַיִמָּה, שָׁכֵן בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ, גּוֹר בְּאֶרֶץ הַזֹּאת, וְאֶהְיֶה עִמָּךְ, וְאַבְרָכְךָ, כִּי לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתֵּן אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, וְהִקְמֹתִי אֶת הַשְּׂבַע אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם אָבִיךָ, וְהִרְבִּיתִי אֶת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנָתַתִּי לְזֶרְעֶךָ אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵל, וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאֲרֶץ, עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי, וַיִּשְׁמַר מִשְׁמֵרְתִּי מִצּוֹתַי חֲקוֹתַי וְתוֹרוֹתַי.

(ו) וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגָרָר.

(ז) וַיִּשְׁאַלוּ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם לְאִשְׁתּוֹ.

וַיֹּאמֶר: אַחֲתִי הוּא.

כִּי יֵרָא לְאֹמֶר: 'אִשְׁתִּי', פֶּן יִהְרַגְנִי אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם עַל רַבָּקָה, כִּי טוֹבַת מְרָאָה הוּא.

(ח) וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים, וַיִּשְׁקֹף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן, וַיֵּרָא, וְהִנֵּה יִצְחָק מְצַחֵק אֶת רַבָּקָה אִשְׁתּוֹ.

(ט) וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק, וַיֹּאמֶר: אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הוּא, וְאֵיךְ אָמַרְתָּ אַחֲתִי הוּא?

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק: כִּי אָמַרְתִּי פֶן אָמוֹת עָלֶיָּהּ.

(י) וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ: מַה זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ? כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם אֶת אִשְׁתְּךָ, וְהִבַּאתָ עָלֵינוּ אֲשָׁם.

(יא) וַיֵּצֵאוּ אַבְיִמֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לְאֹמֶר: הִנֵּגַע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ - מוֹת יוֹמָת.

(יב-יד) וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהוּא, וַיִּמְצָא בְּשָׁנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים, וַיִּבְרַכְהוּ ה', וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי גָדַל מְאֹד, וַיְהִי לוֹ מִקְנֵה צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר וַעֲבָדָה רַבָּה, וַיִּקְנְאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים.

(טו) וְכָל הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אָבִיו בֵּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו סָתְמוּם פְּלִשְׁתִּים, וַיִּמְלְאוּם עָפָר.

(טז) וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל יִצְחָק: לָךְ מַעֲמֵנוּ כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד.

(יז-יט) וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק, וַיַּחֲוֶן בְּנַחַל גְּרָר, וַיֵּשֶׁב שָׁם, וַיֵּשֶׁב יִצְחָק, וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בֵּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו, וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם, וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כַּשְׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אָבִיו, וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי יִצְחָק בְּנַחַל, וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים.

(כ) וַיִּרְיִבוּ רְעֵי גְרָר עִם רְעֵי יִצְחָק לְאֹמֶר: לָנוּ הַמַּיִם.

וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר - 'עֵשֶׂק', כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ.

(כא) וַיַּחֲפְרוּ בְּאֵר אַחֲרַת, וַיְרִיבוּ גַם עָלֶיהָ, וַיִּקְרָא שְׁמָהּ - 'שִׁטְנָה'.

(כב) וַיַּעֲתֶק מִשָּׁם, וַיַּחֲפֹר בְּאֵר אַחֲרַת, וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ, וַיִּקְרָא שְׁמָהּ - 'רְחֹבוֹת',

וַיֹּאמֶר: כִּי עֲתָה הִרְחִיב ה' לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ.

(כג) וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע.

(כד) וַיִּרְא אֱלֹהֵי ה' בְּלִילָה הַהוּא, וַיֹּאמֶר: אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ, אֵל תִּירָא כִּי אֲתָךְ אֲנֹכִי,

וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת זְרַעְךָ בְּעָבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי.

(כה) וַיָּבֹן שָׁם מִזְבֵּחַ, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם ה', וַיֵּט שָׁם אֹהֶלוֹ, וַיִּזְכְּרוּ שָׁם עַבְדֵי יִצְחָק בְּאֵר.

(כו) וַאֲבִימֶלֶךְ הַלֵּךְ אֵלָיו מִגָּרָר, וַאֲחִזָּת מִרְעֵהוּ וּפִיכָל שֹׂר צָבָאוּ.

(כז) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִצְחָק: מַדּוּעַ בָּאתֶם אֵלַי? וְאַתֶּם שָׁנֵאתֶם אֹתִי, וַתִּשְׁלַחוּנִי מֵאֲתָכֶם.

(כח-כט) וַיֹּאמְרוּ: רָאוּ רְאִינוּ כִּי הָיָה ה' עִמָּךְ, וְנֹאמַר: תְּהִי נָא אֵלָהּ בֵּינוֹתֵינוּ בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּנְכַרְתָּהּ

בְּרִית עִמָּךְ, אִם תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רְעָה כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעֵנוּךְ וְכַאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמָּךְ רַק טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם

אֲתָהּ עֲתָה בְּרוּךְ ה'.

(ל-לא) וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה, וַיֹּאכְלוּ, וַיִּשְׁתּוּ, וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר, וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאָחִיו, וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק,

וַיֵּלְכוּ מֵאֲתוֹ בְּשָׁלוֹם.

(לב) וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא, וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק, וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ.

(לג) וַיֹּאמְרוּ לוֹ: מִצָּאֵנוּ מָיִם.

וַיִּקְרָא אֹתָהּ - 'שָׁבַע'.

עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שָׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

(לד) וַיְהִי עֲשׂוֹ בֶן אַרְבָּעִים שָׁנָה, וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בֵּת בְּאָרִי הַחֲתָנִי וְאֶת בְּשֵׁמֶת בֵּת אֵילָן

הַחֲתָנִי.

(לה) וַתִּהְיֶינָּה מֵרַחֵם לְיִצְחָק וּלְרַבֵּקָה.

פרשת תולדות

פרק כז' - כח'

1. מתח קו מתחת למילים שהם 'אמירות'. 2. הקף את המילים שהם 'פעולה'.

פרק כז

(א) ויהי כי זקן יצחק, ותכהין עיניו מראת, ויקרא את עשו בנו הגדל, ויאמר אליו: בני.
ויאמר אליו: הנני.

(ב-ד) ויאמר: הנה נא זקנתי, לא ידעתי יום מותי, ועתה, שא נא כליך תליך וקשתך, וצא השדה, וצודה לי ציד, ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי, והביאה לי, ואכלה, בעבור תברכך נפשי בטרים אמות.
(ה) ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו.
וילך עשו השדה לצוד ציד להביא.

(ו-י) ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר: הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר: 'הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני ה' לפני מותי', ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצנה אתך: לך נא אל הצאן, וקח לי משם שני גדיי עזים טבים, ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב, והבאת לאביך ואכל, בעבר אשר יברכך לפני מותו.

(יא-יב) ויאמר יעקב אל רבקה אמו: הן עשו אחי - איש שער, ואנכי - איש חלק, אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע, והבאתי עלי קללה ולא ברכה.

(יג) ותאמר לו אמו: עלי קלתך בני, אך שמע בקלי, ולך קח לי.

(יד) וילך, ויקח, ויבא לאמו, ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו.

(טו-טז) ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדות אשר אהב בבית, ותלבש את יעקב בנה הקטן, ואת ערת גדיי העזים הלבוישה על ידיו ועל חלקת צואריו.

(יז) ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה.

(יח) ויבא אל אביו, ויאמר: אבי.

ויאמר: הנני, מי אתה בני?

(יט) ויאמר יעקב אל אביו: אנכי עשו בכרך, עשיתי כאשר דברת אלי, קום נא שבה ואכלה מציד, בעבור תברכני נפשך.

(כ) ויאמר יצחק אל בנו: מה זה מהרת למצא בני?

ויאמר: כי הקרה ה' אליהיך לפני.

(כא) ויאמר יצחק אל יעקב: גשה נא ואמשך בני, האתה זה בני עשו אם לא?

(כב) ויגש יעקב אל יצחק אביו, וימשהו.

ויאמר: הקל - קול יעקב, והינדים - ידי עשו.

(כג) ולא הכירו, כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערות, ויברכהו.

(כד) ויאמר: אתה זה בני עשו?

ויאמר: אני.

(כה) ויאמר: הגשה לי ואכלה מציד בני, למען תברכך נפשי.

ויגש לו, ויאכל, ויבא לו יין, וישת.

(כו) ויאמר אליו יצחק אביו: גשה נא ושקה לי בני.

(כז-כט) ויגש, וישק לו, וירח את ריח בגדיו, ויברכהו.

ויאמר: ראה, ריח בני - כריח שדה אשר ברכו ה'. ויתן לך האלקים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש.

יעבדוך עמים, וישתחו לך לאמים, הנה גביר לאחין, וישתחו לך בני אמך, אבריך - ארור, ומברכך - ברוך.

(ל) ויהי כאשר פלה יצחק לברך את יעקב, ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו, ועשו אחיו בא מצידו.

(לא) ויעש גם הוא מטעמים, ויבא לאביו.

ויאמר לאביו: יקם אבי, ויאכל מציד בנו, בעבר תברכני נפשך.

(לב) ויאמר לו יצחק אביו: מי אתה?

ויאמר: אני בנך בכרך עשו.

(לג) ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד.

ויאמר: מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא ויברכהו? גם ברוך יהיה.

(לד) כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד.

ויאמר לאביו: ברכני גם אני, אבי.

(לה) ויאמר: בא אחין במרמה, ויטח ברכתך.

(לו) ויאמר: הכי קרא שמו יעקב, ויעקבני זה פעמים, את בכתתי - לקח, והנה עתה - לקח ברכתתי.

ויאמר: הלא אצלת לי ברכה.

(לז) ויען יצחק, ויאמר לעשו: הן גביר - שמתי לך, ואת כל אחיו - נתתי לו לעבדים, ודגן ותירש - סמכתיו,

ולכה אפוא - מה אעשה בני?

(לח) ויאמר עשו אל אביו: הברכה אחת הוא לך אבי? ברכני גם אני אבי.

וישא עשו קלו, ויבך.

(לט-מ) ויען יצחק אביו, ויאמר אליו: הנה משמני הארץ והיה מושבך ומטל השמים מעל, ועל חרבך תחיה, ואת

אחין תעבד, והיה כאשר תריד, ופרקת עלו מעל צוארך.

(מא) וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו.

ויאמר עשו בלבבו : יקרבו ימי אבל אבי ואהרנה את יעקב אחי.

(מב-מה) ניגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל, ותשלח, ותקרא ליעקב בנה הקטן.

ותאמר אליו : הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך, ועתה בני שמע בקולי, וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה, וישבת עמו ימים אחדים, עד אשר תשוב חמת אחיך, עד שוב אף אחיך ממך, ושכח את אשר עשית לו, ושלחתי, ולקחתיך משם, למה אפשר גם שניכם יום אחד?

(מו) ותאמר רבקה אל יצחק : קצתי בחיי מפני בנות חת, אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ - למה לי חיים?

פרק כח

(א-ד) ויקרא יצחק אל יעקב, ויברך אותו, ויצוהו, ויאמר לו : לא תקח אשה מבנות כנען, קום, לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך, וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך, ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים, ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם.

(ה) וישלח יצחק את יעקב, וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו.

(ו-ז) וירא עשו כי ברח יצחק את יעקב, ושלח אותו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אותו, ויצו עליו לאמר : 'לא תקח אשה מבנות כנען', וישמע יעקב אל אביו ואל אמו, וילך פדנה ארם.

(ח) וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו, וילך עשו אל ישמעאל, ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה.